

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/104/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512235849
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1512235849.5

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : SPOKOJNÉ BÝVANIE, s.r.o., Bratislava, Bebravská 34, IČO : 35 815 329, zastúpený Mgr. Evou Bognárovou, advokátkou, Bratislava, Krížna 17, (žalobca ako právny nástupca po pôvodnom žalobcovi Contesta s.r.o., Bratislava, Vyšehradská 4, IČO : 46 106 511), proti žalovanému : I. L. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., V. XX, zastúpený JUDr. Dušanom Repákom, advokátom, Bratislava, Krížna č. 47, o zaplatenie 4,01 € s príslušenstvom (pôvodne o zaplatenie 35,59 € s príslušenstvom) a o vzájomnej žalobe žalovaného o zaplatenie 61,58 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 6. 6. 2019 č.k. 12C/60/2013 - 386, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Predmetným uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie o žalobe žalobcu (ktorú podal na súde dňa 27. 12. 2012 ešte právny predchodca žalobcu, spoločnosť Contesta, s.r.o.), ktorou žalobou sa voči žalovanému domáhal pôvodne zaplatenia sumy 35,59 € s príslušenstvom a následne po čiastočnom späťvzatí žaloby a čiastočnom zastavení konania zaplatenia už len istiny 4,01 € s príslušenstvom. Súd prvej inštancie tak napadnutým uznesením zastavil konanie o zaplatenie 4,01 € s príslušenstvom, na základe (ďalšieho) späťvzatia žaloby v zmysle písomného podania žalobcu zo dňa 22. 5. 2018., v ktorom žalobca oznámil, že svoju žalobu berie v celom rozsahu späť a žiada priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na základe písomnej výzvy súdu prvej inštancie žalovaný podaním zo dňa 30. 1. 2019 oznámil, že súhlasí so späťvzatím žaloby žalobcom v plnom rozsahu, s tým, že navrhoval rozhodnúť o náhrade trov konania podľa ust. § 257 CSP, a teda žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznať z dôvodov hodných osobitného zreteľa. zdôraznil, že hoci dobrovoľne, bez meritórneho rozhodnutia uspokojil nárok žalobcu, jeho dôvodnosť tým nepotvrdil. na opakovanú výzvu súdu prvej inštancie žalovaný doplnil, že svoju vzájomnú žalobu zo dňa 17. 6. 2014 berie v celom rozsahu späť a konanie žiada zastaviť, s tým, aby o náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 157 CSP.

2/ Súd prvej inštancie s poukazom na § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 veta druhá CSP konanie o žalobe žalobcu zastavil. Následne rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. svoje rozhodnutie o trovách konania oprel súd prvej inštancie o ust. § 262 ods. 1 v spojení s § 156 ods. 1 CSP. Poukazoval na zásadu procesnej zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania, s tým, že to bol žalovaný ktorý zaviniel zastavenie konania, keďže nárok uplatnený žalobcom, uhradil, a teda z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania, s čím je spojená povinnosť žalovaného nahradiť žalobcovi trovy. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že nezistil žiadne dôvody osobitného zreteľa (§ 257 CSP), podľa ktorého by mohol žalobcovi uprieť právo na náhradu trov konania; je nepochybné, že spor pretrváva 6 rokov, žalobca pôvodne voči žalovanému uplatňoval zaplatenie istiny 35,59 € s príslušenstvom, ktorá istina bola po čiastočnej úhrade zo strany žalovaného

znižená na sumu 4,01 € s príslušenstvom. Žalovaný sa v konaní bránil námietkou, že žalobcom uplatňovaná pohľadávka neexistuje, že naopak on, žalovaný má voči žalobcovi preplatok vyplývajúci z vyúčtovania nákladov, ako aj v tom, že mu nový správca nedoručil zmluvu o výkone správy riadne a včas, rovnako tak ani zálohový predpis. Súd prvej inštancie poukazoval na to, že žalovaný dôvodnosť uplatneného nároku v konečnom dôsledku uznal tým, že pohľadávku zaplatil, vrátane príslušenstva. Žalovaný tiež vzal v celom rozsahu späť svoju vzájomnú žalobu, ktorou si voči žalobcovi uplatňoval vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu nevráteného preplatku v sume 61,58 € s príslušenstvom. Tieto dôvody súd prvej inštancie neposúdil ako dôvody hodné osobitného zreteľa a s prihliadnutím na § 256 ods. 1 CSP a ustálenú judikatúru dospel k záveru, že to bol žalovaný, kto procesne zaviniel zastavenie konania a preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

3/ Uvedené uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalovaný, v celom rozsahu. Odvolanie žalovaný podal z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). V odôvodnení žalovaný uviedol, že je jedným z podielových spoluvlastníkov nebytových priestorov v bytovom dome súp. č. XXXXX na C. O.. XX, XX, XX v H., ktorý je postavený na pozemkoch parc.č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX a XXXX/XX (právny vzťah k parcelám, na ktorých leží stavba, je evidovaný na LV č. XXXX pre kat. úz. C. H.), Okresným úradom Bratislava, kat. odbor, pre kat. úz. C. H. LV č. XXXX. Žalovaný je v zmysle dohody podielových spoluvlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome oprávneným užívateľom garážových státi č. XX, XX, XX, XX a XX. Žalobou sa žalobca domáhal zaplata istiny v sume 35,59 € s príslušenstvom, z titulu údajných nedoplatkov, ktoré mal žalobca voči žalovanému evidovať ako vlastníkovi garážových státi. Uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 12C/60/2013 - 194 zo dňa 21. 5. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/438/2014 - 235 zo dňa 29. 10. 2014 bolo konanie v časti istiny 31,98 € zastavené, na základe čiastočného späťvzatia žaloby, nakoľko žalobca si voči svojej údajnej pohľadávke započítal preplatky žalovaného z ročného vyúčtovania nákladov k jednotlivým garážovým státi za obdobie od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012. Z dôvodu dĺžky konania žalovaný uhradil dňa 15. 5. 2018 v prospech žalobcu zostatok 4,01 € ako aj úrok z omeškania vo výške 3,63 € (vyčíslený podľa vlastného výpočtu, nakoľko ako žalovaný namietal, až do ukončenia sporu nebola zrejmalá špecifikácia žalovanej sumy od žalobcu). Žalobca vzal následne žalobu späť, v celom rozsahu, nevyjadril sa, či uhradená suma je správna; súd prvej inštancie uznesením zo dňa 24. 5. 2018 č.k. 12C/60/2013 - 340 konanie zastavil (na základe späťvzatia žaloby žalobcom) a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. voči uvedenému uzneseniu žalovaný podal odvolanie, o ktorom odvolací súd uznesením č.k. 9Co/144/2018 - 366 zo dňa 28. 9. 2018 rozhodol tak, že uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

4/ Žalovaný ďalej v odvolaní poukazoval na to, že vlastníci bytov a nebytových priestorov bytového domu na C. č. XX, XX a XX v H., v ktorom sa nachádzajú dotknuté garážové státi žalovaného, na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 17. 10. 2018 schválili zmenu správcu bytového domu z pôvodného (žalobcu) na nového správcu SPOKOJNÉ BÝVANIE, s.r.o., IČO : 35 815 329, so sídlom Bebravská 34, Bratislava. Zmluva o výkone správy uzatvorená s novým správcom nadobudla účinnosť dňa 1. 12. 2018 (prvým dňom nasledujúceho mesiaca po skončení správy predchádzajúcim správcem). Žalobca už k 1. 12. 2018 uhradil zálohové úhrady za užívanie garážových státi v prospech správcu SPOKOJNÉ BÝVANIE, s.r.o. V prípade zmeny správcu na nového správcu (§ 8a ods. 3 zák. č. 182/1993 Z.z.) prechádzajú o.i. záväzky zo zmlúv uzavretých na základe rozhodnutia vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome; dochádza tak k zákonnému prechodu všetkých pohľadávok voči vlastníkom. Znamená to tiež, že po zániku správy bytového domu zo strany pôvodného žalobcu je aktívne legitimovaným subjektom v konaní spoločnosť SPOKOJNÉ BÝVANIE, s.r.o. , a nie žalobca Contesta, s.r.o. V zmysle § 80 ods. 1 CSP bolo povinnosťou žalobcu Contesta, s.r.o. v spore navrhnúť, aby do konania na jeho miesto vstúpil nový správca bytového domu - SPOKOJNÉ BÝVANIE, s.r.o., ktorú povinnosť si žalobca nesplnil. Dôsledkom nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu je zamietnutie žaloby zo strany súdu. Nakoľko súd prvej inštancie v rozpore s CSP nedostatočne skúmal aktívnu legitimáciu žalobcu v spore, tak nezistil, že žalobca Contesta, s.r.o. už nie je aktívne legitimovaným subjektom v konaní; správne mal žalobu žalobcu pre nedostatok aktívnej legitimácie zamietnuť. Konajúci súd tak vec nesprávne právne posúdil a zároveň má konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

5/ V prípade, ak by sa odvolací súd nestotožnil s názorom žalovaného, poukazujúcim na nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu Contesta, s.r.o., žalovaný je názoru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku o trovách konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Zopakoval, že úhradu v prospech žalobcu zrealizoval vzhľadom na dĺžku sporu a neochotu súdu vec riešiť. Ešte predchádzajúca sudkyňa na začiatku sporu žiadala žalobcu, aby špecifikoval žalobný nárok, nakoľko tento nebol a stále nie je dostatočne zrejmý. napriek neskoršej špecifikácii (podanie žalobcu súdu dňa 14. 7. 2014) zostalo nejasné, čo je skutočná istina, z čoho pozostáva, ako vyčíslíť úrok z omeškania. Neurčitosť a nejasnosť žaloby žalovaný namietal odpočiatku. Rovnako poukazoval na to, že mu nebola doručená zmluva o výkone správy so žalobcom, z ktorého dôvodu platby od februára 2012 nerealizoval a úhrady zálohových platieb za mesiac január 2012 zaplatil dňa 16. 1. 2012 na účet ešte bývalého správcu, avšak napriek tejto úhrade si žalobca za január 2012 účtoval úroky z omeškania ku dňu 1. 2. 2012. Sám konajúci súd vyslovil názor, že ako v prípade žalobcu tak aj žalovaného došlo k určitým pochybeniam, ale vzhľadom na výšku sporu nemal záujem situáciu riešiť, o čom svedčí skutočnosť, že napriek dĺžke sporu nedošlo v konaní k výraznejšiemu posunu. Z uvedeného dôvodu žalovaný urobil úkon smerujúci k ukončeniu sporu, keď vychádzal aj z vyjadrenia súdu, že kroky žalovaného zohľadní pri rozhodovaní o trovách konania. Úrok z omeškania žalovaný vzhľadom na nejasnosť žaloby vyčíslil podľa vlastného výpočtu, doposiaľ nevie, či je jeho výpočet správny; zopakoval, že zaplatením istiny 4,01 € a úrokov z omeškania v sume 3,63 € žalovaný nepotvrdil dôvodnosť nároku žalobcu. Žalovaný je presvedčený, že nedostatočná špecifikácia nároku je dôvodom hodným osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žiadnej zo sporových strán. Ďalším dôvodom hodným osobitného zreteľa je nepretržité porušovanie povinností žalobcu ako bývalého správcu bytového domu (žalovanému nedoručil zmluvu o výkone správy po zmene správcu, čím spôsobil omeškanie úhrad zo strany žalovaného; nezákonný postup po doručení výpovede zo zmluvy o výkone správy a pod.). Žalovaný navrhoval napadnuté uznesenie zmeniť tak, že odvolací súd žalobu žalobcu zamietne, žiadnej zo strán neprizná náhradu trov konania a tiež mu prizná nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6/ Na odvolanie žalovaného sa žalobca nevyjadril.

7/ Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (t.j. v celom rozsahu), v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech.

8/ V danom prípade smeruje odvolanie žalovaného voči uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým súd zastavil konanie o žalobe žalobcu (v súčasnosti už len čo do istiny 4,01 € s príslušenstvom) a voči výroku o náhrade trov konania. Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že po čiastočnom zastavení konania (čo do istiny 31,98 € na základe uznesenia súdu prvej inštancie č.k. 12C/60/2013 - 194 zo dňa 21. 5. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. 10. 2014 č.k. 5Co/438/2014 - 235) zostala predmetom konania žaloba žalobcu (Contesta, s.r.o.) na zaplatenie istiny 4,01 € s príslušenstvom a zároveň súd prvej inštancie konal aj o vzájomnej žalobe žalovaného (zo dňa 11. 6. 2014), ktorým sa voči žalobcovi domáhal zaplatenia istiny 61,58 € s príslušenstvom. Zároveň je z textu napadnutého uznesenia zo dňa 6. 6. 2019 č.k. 12C/60/2013 - 386 zrejmé, že súd prvej inštancie zastavil konanie (z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom v celom rozsahu) výlučne o žalobe žalobcu, nie však aj o vzájomnej žalobe žalovaného. Tento záver je nutné vyvodiť z bodu 10 odôvodnenia napadnutého uznesenia, v ktorom súd prvej inštancie uvádza, že „vzhľadom k tomu, že žalobca zobrať svoju žalobu v celom rozsahu späť, konanie podľa § 145 ods. 1 CSP zastavil“. Žiadny iný text odôvodnenia v napadnutom uznesení vo vzťahu k zastaveniu konania neuvádza, že sa zastavenie konania vzťahuje aj na konanie o vzájomnej žalobe žalovaného, a to napriek tomu, že súd prvej inštancie v bode 6 napadnutého uznesenia (a rovnako tak aj v záhlaví uznesenia v označení predmetu konania) uvádza, že v konaní vzniesol aj žalovaný vzájomnú žalobu, ako aj informáciu o tom, že rovnako aj žalovaný svoju vzájomnú žalobu vzal späť). V texte spomínaného bodu 10 odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie je totiž ako predmet konania, ktorého sa zastavenie týka, špecifikovaná výlučne žaloba žalobcu (nie aj vzájomná žaloba žalovaného); výrok o zastavení konania tak nebolo možné vzťahovať aj na konanie o vzájomnej žalobe žalovaného.

9/ Pokiaľ ide o zastavenie konania o žalobe žalobcu podľa § 145 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 CSP, súd prvej inštancie si splnil svoju povinnosť a vzhľadom na to, že vo veci začal konať (otvoril pojednávanie) vyzval žalovaného na oznámenie, či so späťvzatím žaloby súhlasí; žalovaný písomne so späťvzatím žaloby súhlasil (odpoveď žalovaného zo dňa 21. 1. 2019, č.l. 373 spisu), čím boli splnené zákonné predpoklady na zastavenie konania o žalobe žalobcu. Je pravdou, že - ako súdu oznámil žalovaný, - v čase, kedy súd prvej inštancie rozhodoval o zastavení konania o žalobe žalobcu, žalobca Contesta, s.r.o. už nebol správcou bytového domu, v ktorom sa nachádzali garážové státi vo vlastníctve žalovaného (ktorých sa týkali žalobou žalobcu uplatňované nároky). Žalovanému nutno prisvedčiť, že v danom čase už teda žalobca Contesta, s.r.o. nebol v spore aktívne legitimovaným subjektom. Súd prvej inštancie vzhľadom na uvedenú námietku žalovaného rozhodol svojím uznesením zo dňa 31. 8. 2021 č.k.

12C/60/2013 - 484 na základe procesného návrhu pôvodného žalobcu opatreného súhlasom nového správcu - spoločnosti SPOKOJNÉ BÝVANIE, s.r.o. - so vstupom do konania tak, že pripustil, aby z konania vystúpil žalobca Contesta, s.r.o. a na jeho miesto vstúpil žalobca SPOKOJNÉ BÝVANIE, s.r.o., podľa § 80 ods. 1, ods. 2 CSP. Vzhľadom na uvedené odvolací súd mal za to, že v čase jeho rozhodovania (rozhodovania odvolacieho súdu) už na strane žalobcu koná subjekt, ktorý je v konaní vecne aktívne legitimovaný. Odvolací súd následne uzavrel, že k zastaveniu konania o žalobe žalobcu, na základe späťvzatia žaloby žalobcom tak došlo v súlade s ust. § 144, § 145, § 146 ods. 1 CSP.

10/ V prípade výroku o náhrade trov konania žalovaný v odvolaní namietal aplikáciu ust. § 256 ods. 1 CSP, keď nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že on zavinil procesne zastavenie konania a navrhol, aby o trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 257 CSP, nakoľko sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi.

11/ Odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania za vecne správne, založené správne na použití ust. § 256 ods. 1 CSP. Zároveň zdôrazňuje, že v danom prípade rozhodoval súd prvej inštancie o náhrade trov konania len vo vzťahu k zastaveniu konania o žalobe žalobcu (ako vyplýva z textu vyššie - bod 8 tohto odôvodnenia), keďže konanie doposiaľ nebolo zastavené čo do vzájomnej žaloby žalovaného, hoci aj v prípade vzájomnej žaloby došlo zo strany žalovaného k jej späťvzatiu.

12/ Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13/ Citované ust. § 256 ods. 1 CSP vyžaduje zodpovednosť za zavinenie tej strany sporu, ktorej procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Ak je dôvodom zastavenia konania späťvzatie žaloby, platí, že žalobca nezavinil zastavenie konania vtedy, ak vzal späť žalobu, ktorá bola podaná dôvodne, pre správanie žalovaného; je tomu tak napr. vtedy, keď žalovaný po začatí konania zaplatil žalobcovi uplatňovanú pohľadávku alebo s ním uzavrel dohodu a pod. Znamená to, že ak má správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania, ísť na ťarchu žalovaného, musí ísť z procesného hľadiska o takú situáciu, kedy sa žalovaný zachová v intenciách žalobného návrhu (petitu), t.j. keď nastane situácia, kedy bola požiadavka žalobcu splnená neskorším správaním sa (konaním) žalovaného, bez toho, aby o veci meritórne rozhodol súd. V takýchto prípadoch má žalobca právo, aby mu žalovaný nahradil trovy, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Pokiaľ o takýto prípad nejde, je nutné uzavrieť, že to bol žalobca, kto zavinil (z procesného hľadiska), že konanie muselo byť zastavené. Potom má naopak žalovaný právo, aby mu žalobca nahradil trovy, ktoré účelne vynaložil na bránenie svojho práva. V danom prípade je z obsahu spisového materiálu zrejmé, že dôvodom zastavenia konania bolo späťvzatie žaloby, ako dôsledok toho, že sa žalovaný zachoval v zmysle požiadaviek uplatňovaných v konaní žalobou. Dôvodom späťvzatia žaloby bola skutočnosť, že uplatnená pohľadávka žalobcu bola uhradená, a to po podaní žaloby na súde. Zastavenie konania je potom nutné chápať ako zavinie žalovaného (z procesného hľadiska), a to bez ohľadu na žalovaným vysvetlenú motiváciu jeho konania (snahu ukončiť spor). Ako už bolo uvedené, súdy museli pri rozhodovaní o trovách konania zohľadniť, že v danej veci súd prvej inštancie zastavil konanie na základe späťvzatia žaloby žalobcom po začatí konania vo veci, na základe aktívneho konania žalovaného.

14/ Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15/ Zároveň odvolací súd konštatuje, že nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali podľa § 257 CSP žalobcovi výnimočne náhradu trov konania nepriznať. Ustanovenie § 257 CSP znamená, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania. Použitie ust. § 257 CSP teda negatívne dopadá na tú stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, z ktorého dôvodu musí použiť tohto ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočný charakter. Samotné dôvody hodné osobitného zreteľa a ani výnimočné okolnosti zákon (Civilný sporový poriadok) bližšie nešpecifikuje. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu ich práva na súde a ich postoj v konaní. Nutno podoznieť, že žalovaný takýmito relevantnými okolnosťami v konaní neargumentoval. Žalovaný sám uviedol, že vo vzájomnom vzťahu : (pôvodný) správca a vlastník nebytového priestoru - došlo k pochybeniu ako na strane žalobcu tak aj jeho samotného, čo napokon vyústilo do súdneho sporu (s predmetom konania o zaplatenie peňažného plnenia v bagatelnej výške). Odvolací súd sám výnimočné okolnosti, odôvodňujúce aplikáciu ust. § 257 CSP z obsahu spisového materiálu nezistil, pričom ako takéto okolnosti nevyhodnotil žalovaným tvrdenú skutočnosť o údajnom porušovaní povinností predchádzajúceho správcu bytového domu (vzhľadom na ukončenie sporu neboli predmetom dokazovania). Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania bolo nutné navyše vziať

do úvahy aj okolnosť, že by bolo nespravodlivé, aby žalujúca strana sporu, ktorá bránila svoje právo, nedostala náhradu trov konania, ktoré v ňom musela vynaložiť. Ustanovenie § 257 CSP by malo slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov, ktorú však odvolací súd v danom prípade nezistil, a teda v zhode so súdom prvej inštancie nevidel dôvod na použitie ust. § 257 CSP.

16/ Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne, podľa § 387 ods. 1 CSP.

17/ Odvolací súd záverom opätovne dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že bude nutné dopĺňacím uznesením rozhodnúť ešte aj o zvyšku konania - o vzájomnej žalobe žalovaného, ktorá bola žalovaným rovnako vzatá späť (v celom rozsahu). Keďže k späťvzatiu vzájomnej žaloby došlo po začatí konania vo veci samej (súd prvej inštancie otvoril pojednávanie vo veci dňa 12. 4. 2016, č.l. 289, 290 spisu), je nutné vyzvať žalobcu, či súhlasí so späťvzatím vzájomnej žaloby a následne o späťvzatí rozhodnúť (§ 145, § 146 CSP); rovnako tak bude potrebné rozhodnúť aj o trovách konania vo vzťahu k vzájomnej žalobe žalovaného.

18/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Odvolací súd poznamenáva, že jeho rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa týka len zastavenia konania o žalobe žalobcu (t.j. nie aj konania o vzájomnej žalobe žalovaného).

19/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).